

The Large Group: Aspirations and Realities – If not Limitations
Presenter: Earl Hopper, PhD
For the Panel:
Social Unconscious of Traumatic interplay. Why are large groups important for reconciliation?

Our aspirations for working with the Large Group in various settings, ranging from conferences to organisations to communities, and from discreet meetings to a series of meetings of them, are fairly well known, and perhaps even taken for granted, as seen in the fact that increasingly the primary tasks of such events are not carefully specified. In fact, our aspirations have become a theme in the collective “credo” of Group Analysis, virtually identical to what is implied in the very title of this event, i.e., to explore transgenerational traumatogenic processes of which the participants are likely to be unconscious, and, thus, to gain insight into the possibilities for mourning and reparation.

Although I share these aspirations, I believe that there is an increasingly pronounced tendency towards the idealization of Large Group work. This may be a matter of our having virtually no other tools available for the study of the constraints and restraints of social systems, although we have begun to develop some alternatives e.g., social dreaming and dream-telling groups, reflective citizen meetings, and trilogy events. Another factor is what seems to be an increase in collective despair.

When the number of participants in a so-called Large Group exceeds, say, one hundred and twenty-five, it presents various challenges to our aspirations for working with it. I have chosen this number on the basis of my experience as a participant in such events and as a convenor of them. Such challenges, which actually mirror our aspirations, include the demands of extensive dynamic administration, the enactments of processes that are denied and disavowed, countertransference issues stemming from “overlapping worlds”, the pros and cons of small team convening, and the necessity for additional input, such as lectures, seminars, small “home” groups, etc.

It is increasingly important to acknowledge the global social system, and, in this context to identify particular problems stemming from using one language, which is usually English, which has colonial connotations. Sub-groups and contra-groups of a Large Group might represent various nation states and alliances among them. Nonetheless, we must avoid the temptations to over-emphasize either the “universal” or the “unique/particular” (which can also be seen in the history of psychoanalysis associated with immigrant/refugee analysts who overemphasized biological considerations because they neither spoke the language of their patients nor understood their new society and its culture).

References:

Hopper, E. (2015). Models for convening large groups and consulting to them: an introductory comment in preparation for large group in association with the tri-annual General Assembly of the IAGP in Rovinj, Croatia. *Forum*, September.

Hopper, E. (2022). Convening a Large Group in Group Analysis: Two Core Principles. *Contexts*, Issue 98, December.

Hopper, E. (2023). Notes on the theory and concept of the fourth basic Assumption in the unconscious life of groups and group-like social systems: Incohesion: Aggregation/Massification

or (ba) I:A/M. In C. Penna (Ed.) *From Crowd Psychology to the Dynamics of Large Groups: Historical, Theoretical and Practical Considerations*. London: Routledge.

Hopper, E. (In Press). "The Social Unconscious Today" Panel Presentation in *Thoughts for the Times on Groups and Masses*. The Sigmund Freud Museum, Vienna, June 2022.

Η Μεγάλη Ομάδα: Φιλοδοξίες και Πραγματικότητες – Αν όχι Περιορισμοί

Παρουσιαστής: Earl Hopper, PhD

Για το πάνελ:

Κοινωνικό Ασυνείδητο Τραυματικής Αλληλεπίδρασης. Γιατί οι μεγάλες ομάδες είναι σημαντικές για τη συμφιλίωση;

Οι φιλοδοξίες μας για την εργασία με τη Μεγάλη Ομάδα σε διάφορα περιβάλλοντα, που κυμαίνονται από συνέδρια σε οργανισμούς έως κοινότητες, και από διακριτικές συναντήσεις έως μια σειρά από συναντήσεις τους, είναι αρκετά γνωστές, και ίσως ακόμη και δεδομένες, όπως φαίνεται στο γεγονός ότι ολοένα και περισσότερο τα κύρια καθήκοντα τέτοιων εκδηλώσεων δεν προσδιορίζονται προσεκτικά. Στην πραγματικότητα, οι φιλοδοξίες μας έχουν γίνει θέμα στο συλλογικό «πιστεύω» της Ομαδικής Ανάλυσης, σχεδόν ταυτόσημο με αυτό που υπονοείται στον ίδιο τον τίτλο αυτής της εκδήλωσης, δηλαδή, να εξερευνήσουμε διαγενεακές τραυματογενείς διεργασίες που μπορεί να είναι ασυνείδητες, και, έτσι, να αποκτήσουμε μια εικόνα για τις δυνατότητες για πένθος και επανόρθωση.

Αν και συμμερίζομαι αυτές τις φιλοδοξίες, πιστεύω ότι υπάρχει μια ολοένα και πιο έντονη τάση προς την εξιδανίκευση της εργασίας των Μεγάλων Ομάδων. Αυτό μπορεί να είναι θέμα του ότι δεν έχουμε ουσιαστικά άλλα διαθέσιμα εργαλεία για τη μελέτη των περιορισμών των κοινωνικών συστημάτων, αν και έχουμε αρχίσει να αναπτύσσουμε κάποιες εναλλακτικές, π.χ. ομάδες κοινωνικών ονείρων και αφήγησης ονείρων, στοχαστικές συναντήσεις πολιτών και εκδηλώσεις τριλογίας. Ένας άλλος παράγοντας είναι αυτό που φαίνεται να είναι η αύξηση της συλλογικής απόγνωσης.

Όταν ο αριθμός των συμμετεχόντων σε μια λεγόμενη Μεγάλη Ομάδα ξεπερνά, ας πούμε, τους εκατόν είκοσι πέντε, παρουσιάζει διάφορες προκλήσεις στις φιλοδοξίες μας να συνεργαστούμε μαζί της. Επέλεξα αυτόν τον αριθμό με βάση την εμπειρία μου ως συμμετέχων σε τέτοιες εκδηλώσεις και ως συντονιστής τους. Τέτοιες προκλήσεις, οι οποίες στην πραγματικότητα αντικατοπτρίζουν τις φιλοδοξίες μας, περιλαμβάνουν τις απαιτήσεις για εκτεταμένη δυναμική διοίκηση, τη θέσπιση διαδικασιών που απορρίπτονται και αποσχίζονται, ζητήματα αντιμεταβίβασης που προκύπτουν από «επικαλυπτόμενους κόσμους», τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της σύγκλησης μικρών ομάδων και την ανάγκη για επιπλέον εισροές, όπως διαλέξεις, σεμινάρια, μικρές «οικιακές» ομάδες κ.λπ.

Είναι ολοένα και πιο σημαντικό να αναγνωρίσουμε το παγκόσμιο κοινωνικό σύστημα και, σε αυτό το πλαίσιο, να εντοπίσουμε συγκεκριμένα προβλήματα που προκύπτουν από τη χρήση μιας γλώσσας, η οποία είναι συνήθως η αγγλική, η οποία έχει αποικιακή χροιά. Οι υποομάδες και οι αντι-ομάδες μιας Μεγάλης Ομάδας μπορεί να αντιπροσωπεύουν διάφορα εθνικά κράτη και συμμαχίες μεταξύ τους. Ωστόσο, πρέπει να αποφύγουμε τους πειρασμούς να τονίσουμε υπερβολικά είτε το «καθολικό» ή το «μοναδικό/ιδιαιτερο» (κάτι που μπορεί επίσης να φανεί στην ιστορία της ψυχανάλυσης που σχετίζεται με αναλυτές μεταναστών/προσφύγων που τόνισαν υπερβολικά τις βιολογικές εκτιμήσεις επειδή δεν μιλούσαν τη γλώσσα των ασθενών τους ούτε κατάλαβαν τη νέα τους κοινωνία και τον πολιτισμό της).

Βιβλιογραφικές αναφορές:

Hopper, E. (2015). Models for convening large groups and consulting to them: an introductory comment in preparation for large group in association with the tri-annual General Assembly of the IAGP in Rovinj, Croatia. *Forum*, September.

Hopper, E. (2022). Convening a Large Group in Group Analysis: Two Core Principles. *Contexts*, Issue 98, December.

Hopper, E. (2023). Notes on the theory and concept of the fourth basic Assumption in the unconscious life of groups and group-like social systems: Incohesion: Aggregation/Massification or (ba) I:A/M. In C. Penna (Ed.) *From Crowd Psychology to the Dynamics of Large Groups: Historical, Theoretical and Practical Considerations*. London: Routledge.

Hopper, E. (In Press). "The Social Unconscious Today" Panel Presentation in *Thoughts for the Times on Groups and Masses*. The Sigmund Freud Museum, Vienna, June 2022.